

Det er jo egentlig paradoksalt, at det kan være en målsætning. Målsætningen bør jo være at gøre tingene bedre, og der er jo en masse ting i vort samfund, som kan gøres bedre. Der er jo en masse borgere, som hver eneste evige dag ikke får den service, de har en berettiget forventning om at få.

Vi har den situation, at vi ud over landet har utrolig forskellige vilkår. I nogle områder får man nogle servicetilbud, man er meget glad for. I andre områder efterspørger man dem og får dem ikke leveret, og det er, uanset om det er kommune, amt eller for den sags skyld på visse områder staten, der skal levere den her ydelse.

Derfor er der jo et behov for at kaste alle bolde op i luften og diskutere, hvordan de bedst muligt landes til gavn for den enkelte borger.

Der har i debatten indtil nu været sådan en tendens til at sige, at kommunerne vil deres borgere det skidt. Det er fremgået af det ene indlæg efter det andet, at hvis man diskuterer at placere en opgave hos en kommune, så går det skidt, så går det dårligt ud fra den der overbevisning, at kommunen vil det nok skidt for sine egne borgere.

Vi har altså i Dansk Folkeparti det komplet modsatte synspunkt, nemlig at man da i en kommune gerne vil gøre det så godt for sine borgere som overhovedet muligt, at i den situation, hvor borgmesteren eller lokalpolitikeren møder sine folk oppe i Brugsen eller på biblioteket, eller borgeren forvilder sig op på rådhuset en gang imellem, hvor der er kort vej mellem den enkelte borger og politikere, er det da sværere at komme igennem med, at borgeren ikke skal have en ordentlig behandling af det offentlige, end når der er meget langt fra den enkelte borger og til det organ eller de politikere, der træffer beslutningerne.

Det var vel egentlig også det, der kom til udtryk, da Strukturkommissionens beretning blev offentliggjort i Vingstedcenteret, jeg tror, det var den 9. januar, hvor der var en paneldebat. Jeg tror, de fleste af os, der er samlet herinde, var til stede. Der var en paneldebat, hvor bl.a. Anker Boye, næstformand i Socialdemokratiet, deltog, og hvor jeg blev dybt forbløffet over den kommentar, der kom fra Anker Boye på det tidspunkt, hvor Anker Boye slog fast, at sagen var, at det var godt med store enheder. Det var så kommunerne, der gerne måtte være meget store.

Hvorfor mente Anker Boye, at det var fornuftigt med store enheder? Jo, for så var det nem-

mere at modstå presset fra lokalbefolkningen om ikke at nedlægge institutioner.

Det er ikke et ordret citat, men det var meningen med det, han sagde fra podiet. Det var egentlig en utrolig betragtning, altså at det var vældig godt, at tingene kom væk fra nærhed, væk fra lokalområdet, for så blev det nemmere at gøre det, borgerne ikke ønskede. Så blev det mere uigennemskueligt for den enkelte borger.

Jeg synes, at vores udgangspunkt skal være det stik modsatte, nemlig at få tingene løst, opgaverne løst så tæt på borgerne som overhovedet muligt, fordi den her nærhed i sig selv selvfølgelig er noget positivt for at kunne stille lokalpolitikere til ansvar og møde lokalpolitikerne og diskutere med dem.

Kl. 11.20

Det gør jo også, at alle borgere i højere grad har mulighed for at tage del i det her, at det ikke bliver noget for en elite, der selvfølgelig altid kan gøre sig gældende, og Organisationsdanmark, der jo ofte kan gøre sig gældende, men at også ganske almindelige mennesker, som ønsker at give deres besyv med, har mulighed for det.

Altså det professionelle Danmark kan afløses af, at vi alle sammen får en mulighed for at deltage. Det synes vi altså er positivt. Det er sådan den ene hovedklump.

Den anden hovedklump, vi har, er, at vi synes, at Danmark er overadministreret, at vi synes, at vi har et led for meget. Et land med Danmarks størrelse med 5,1, 5,2 millioner indbyggere bør kunne klare sig med to administrative niveauer og ikke tre. Det betyder selvfølgelig, at et led skal afskaffes, og det er jo selvfølgelig amterne. Regeringen har lagt op til, at amterne bliver nedlagt, og har så nogle betragtninger om regioner, som jeg lige skal komme tilbage til.

Men udgangspunktet er, at amterne må nedlægges. Det betyder selvfølgelig også, at de opgaver, der ligger i amterne i dag, jo skal placeres i et af de to andre led, vi har, enten stat eller kommune. Vi synes, det er rigtigst, at langt hovedparten af opgaverne flyttes til kommunerne, og at nogle opgaver placeres i staten.

Når man laver sådan en opgaveopsplitning, er det jo også helt klart, at vi ikke længere accepterer så store serviceforskelle ud over landet, og det ved vi jo her fra Folketingets behandling af alle mulige forskellige forhold at det gør vi ikke. Vi tager jo en mængde lokale sager op herinde, fordi vi forlanger, at borgerne i en bestemt egn af landet også skal have de muligheder, man ty-